

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 3. januar 2017 — Bahtiar Fathi mod Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

(Sag C-56/17)

(2017/C 112/36)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bahtiar Fathi

Sagsøgt: Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Følger det af en fortolkning af artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) nr. 604/2013⁽¹⁾, sammenholdt med 12. betragtning til og artikel 17 i forordningen, at en medlemsstat kan vedtage en afgørelse, som udgør en behandling af en til den indgivet ansøgning om international beskyttelse som omhandlet i forordningens artikel 2, litra d), uden at der udtrykkeligt er truffet afgørelse om denne medlemsstats ansvar i henhold til forordningens kriterier, når der i den konkrete sag ikke er holdepunkter for en afvigelse i henhold til forordningens artikel 17?
- 2) Følger det af en fortolkning af artikel 3, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 604/2013, sammenholdt med 54. betragtning til direktiv 2013/32/EU⁽²⁾, at der under de i hovedsagen foreliggende faktiske omstændigheder, hvis der ikke sker en afvigelse som omhandlet i forordningens artikel 17, stk. 1, skal træffes en afgørelse om en ansøgning om international beskyttelse i henhold til forordningens artikel 2, litra b), hvorved medlemsstaten forpligter sig til at behandle ansøgningen efter forordningens kriterier, og som støttes på, at forordningens bestemmelser gælder for ansøgeren?
- 3) Skal artikel 46, stk. 3, i direktiv 2013/32/EU fortolkes således, at retten i en klageprocedure til prøvelse af en afgørelse om afslag på international beskyttelse i henhold til 51. betragtning til direktivet skal bedømme, om bestemmelserne i forordning (EU) nr. 604/2013 finder anvendelse på ansøgeren, når medlemsstaten ikke udtrykkeligt har truffet afgørelse om sit ansvar for at behandle ansøgningen om international beskyttelse efter forordningens kriterier? Skal det på grund af 54. betragtning til direktiv 2013/32 lægges til grund, at — når der ikke er holdepunkter for at anvende artikel 17 i forordning nr. 604/2013, og ansøgningen om international beskyttelse på grundlag af direktiv 2011/95⁽³⁾ er blevet behandlet af den medlemsstat, hvor den er indgivet — den pågældendes retsstilling også er omfattet af forordningens anvendelsesområde i tilfælde, hvor medlemsstaten ikke udtrykkeligt har truffet afgørelse om sit ansvar i henhold til forordningens kriterier?
- 4) Følger det af artikel 10, stk. 1, litra b), i direktiv 2011/95/EU, at forfølgelsesgrunden »religion« foreligger under de i hovedsagen foreliggende omstændigheder, når ansøgeren ikke har afgivet erklæringer og fremlagt dokumenter vedrørende alle religionsbegrebets komponenter som omhandlet i denne bestemmelse, som er af grundlæggende betydning for den pågældendes tilhørsforhold til en bestemt religion?
- 5) Følger det af artikel 10, stk. 2, i direktiv 2011/95/EU, at der foreligger forfølgelsesgrunde baseret på religion som omhandlet i direktivets artikel 10, stk. 1, litra b), når ansøgeren under omstændighederne i hovedsagen gør gældende, at han er blevet forfulgt på grund af sit religiøse tilhørsforhold, men han ikke har afgivet erklæringer eller fremlagt beviser vedrørende omstændigheder, som er karakteristiske for en persons tilhørsforhold til en bestemt religion, og som for forfølgeren ville være en grund til at antage, at den pågældende tilhører denne religion — herunder omstændigheder, som har forbindelse til foretagelsen eller undladelsen af religiøse handlinger eller til religiøse udtalelser — eller vedrørende adfærdsformer for enkeltpersoner eller samfund, som er baseret på en religiøs overbevisning eller er foreskrevet i henhold til denne?

- 6) Følger det af en fortolkning af artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 2011/95/EU, sammenholdt med artikel 18 og 19 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og religionsbegrebet som omhandlet i direktivets artikel 10, stk. 1, litra b), under de i hovedsagen foreliggende omstændigheder, at:
- a) begrebet »religion« som omhandlet i EU-retten ikke omfatter handlinger, som efter medlemsstaternes nationale ret anses for kriminelle? Kan sådanne handlinger, som i ansøgerens oprindelsesstat anses for kriminelle, udgøre forfølgeshandlinger?
 - b) Skal begrænsninger, som er indført for at beskytte andres rettigheder og friheder og den offentlige orden i ansøgerens oprindelsesland i forbindelse med forbuddet mod proselytisme og forbuddet mod handlinger, som er i strid med den religion, som love og regler i dette land er baseret på, anses for lovlige? Udgør de nævnte forbud som sådan forfølgeshandlinger som omhandlet i de nævnte bestemmelser i direktivet, når overtrædelsen af disse kan sanktioneres med dødsstraf, selv om lovene ikke udtrykkeligt er rettet mod en bestemt religion?
- 7) Følger det af en fortolkning af artikel 4, stk. 2, i direktiv 2011/95/EU, sammenholdt med bestemmelsens stk. 5, litra b), artikel 10 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 46, stk. 3, i direktiv 2013/32/EU, at vurderingen af kendsgerningerne og omstændighederne under de i hovedsagen foreliggende omstændigheder kan ske kun på grundlag af de af ansøgeren afgivne erklæringer og fremlagte dokumenter, men det dog er tilladt at forlange dokumentation for de manglende komponenter, som er omfattet af religionsbegrebet som omhandlet i direktivets artikel 10, stk. 1, litra b), når:
- ansøgningen om international beskyttelse uden disse oplysninger måtte anses for grundløs i henhold til artikel 32, sammenholdt med artikel 31, stk. 8, litra e), i direktiv 2013/32/EU, og
 - den kompetente myndighed ifølge national ret skal fastslå alle relevante omstændigheder for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, og retten i tilfælde af anfægtelse af afslaget skal henvise til, at den pågældende ikke har tilbudt og fremlagt beviser?

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180, s. 31).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT 2013, L 180, s. 60).
- ⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT 2011, L 337, s. 9).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 3. februar 2017 — SCI
Château du Grand Bois mod Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer
(FranceAgriMer)**

(Sag C-59/17)

(2017/C 112/37)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SCI Château du Grand Bois

Sagsøgt: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)